

Mál nr. 283/2014

M
og
V v/ frítímaslysatryggingar.

Túlkun vátryggingarskilmála varðandi útreikning bóta fyrir varanlega örorku.**Gögn.**

149. Málskot, móttengið 10.9.2014, ásamt fylgigögnum.

150. Bréf V hf., dags. 6.10.2014.

Málsatvik.

Málskotsaðili (hér eftir nefnd M) varð fyrir meiðslum í slysi hinn 11.3.2013 og hefur verið metin til 21% varanlegrar læknisfræðilegrar örorku af völdum slyssins. Á slysdegi var M 75 ára gömul. Óumdeilt er að hún á rétt til bóta fyrir varanlega örorku hjá V vegna þeirra meiðsla sem hún hlaut í slysinu.

Í skilmálum slysatryggingarinnar eru svofelld ákvæði um ákvörðun bóta fyrir varanlega örorku:

- 5.1 Hámarks vátryggingarfjárhæðir vegna dánarbóta, örorkubóta og dagpeninga koma fram í vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun.
- 5.2 Vátryggingarfjárhæðir breytast í samræmi við vísitölu neysluverðs.
- 5.3 Sé vátryggður 60 ára eða eldri, verða vátryggingarfjárhæðir vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku eftirtaldir hundradshlutar af hámarks vátryggingarfjárhæð örorkubóta:

60 til 62 ára	95%
63 til 64 ára	90%
65 til 66 ára	85%
67 til 68 ára	70%
69 til 70 ára	60%
71 til 72 ára	50%
73 til 74 ára	40%
75 til 76 ára	30%
77 ára og eldri	20%
- 5.6.2 Örorkubætur breytast í réttu hlutfalli við breytingu vísitölu neysluverðs frá slysdegi til uppgjörsdags. Vísitölubinding örorku varir þó aldrei lengur en í þrjú ár frá slysdegi.
- 6.2.3 Bætur vegna varanlegrar örorku greiðast í hlutfalli við grunnvátryggingarfjárhæð sem í gildi var á slysdegi þannig að hvert örorkustig frá 26-50% verkar tvöfalt, hvert örorkustig frá 51-75% verkar fjórfalt og hvert örorkustig frá 76-100% verkar sexfalt. Bætur við 100% varanlega örorku verða því 325% af grunnvátryggingarfjárhæð.

Í vátryggingarskírteini sem í gildi var á slysdegi eru vátryggingarfjárhæðir slysatryggingarinnar tilgreindar sem hér segir:

Örorkubætur, frítímaslys kr. 7.920.000

Örorkubætur, frítímaslys allt að kr. 25.740.000

Við uppgjör bóta vegna örorkunnar hinn 12.8.2014 kvað V grunnvátryggingarfjárhæðina sem getið er í vátryggingarskírteini hafa numið 8.379.000 krónum að teknu tilliti til vísitöluhækkunar skv. gr. 5.2 og 5.6.2 í vátryggingarskilmálunum ($7.920.000 \times 421,3/398,2$). Vegna aldurs M á slysdegi hafi grunnfjárhæð örorku í tilviki hennar numið 30% af fyrrgreindri grunnvátryggingarfjárhæð eða 2.513.700 krónum ($8.379.000 \times 30\%$). Af þeirri fjárhæð hafi svo örorkubætur til M verið ákveðnar 527.877 krónur ($2.513.700 \times 21\%$).

M hefur ekki sætt sig við þessa ákvörðun bóta vegna örorkunnar. Að því er ráða má af málskoti kveður M að grunnvátryggingarfjárhæðin hafi á uppgjörssdegi, 14.8.2014, leiðrétt samkvæmt vísitölu, numið 8.474.400 krónum og bætur vegna 21% varanlegrar örorku því numið 1.779.624 krónum ($8.474.400 \times 21\%$). Á hinn bóginn telur M að ákvæði gr. 5.3 um skerðingu vátryggingarfjárhæða vegna aldurs beri að skilja svo að fjárhæð örorkubóta beri að reikna af margfeldi grunnfjárhæðarinnar þegar um 100% varanlega örorku er að ræða eða 325% af grunnvátryggingarfjárhæðinni, sbr. gr. 6.2.3 í vátryggingarskilmálunum, en það er sú fjárhæð sem getið er í vátryggingarskírteininu og nemur 25.740.000 krónum ($7.920.000 \times 325\%$). Það sé sú hámarksvátryggingarfjárhæð sem bætur til tjónþola 60 ára og eldri reiknast af. Í hennar tilviki reiknist því örorkubæturnar 30% af þeirri fjárhæð eða 7.722.000 krónur og þar sem sú fjárhæð sé hærri en fyrrgreind fjárhæð vegna 21% varanlegrar örorku (1.779.624 krónur) eigi bætur til hennar að nema þeirri fjárhæð.

Álit.

Fyrrgreint ákvæði greinar 5.3 í vátryggingarskilmálum slysátryggingarinnar ber að skilja svo að hin hlutfallslega skerðing vátryggingarfjárhæðar vegna aldurs beri að reikna af hámarki þeirrar vátryggingarfjárhæðar sem gildir hverju sinni að teknu tilliti til þeirra margfeldisáhrifa sem hvert örorkustig umfram 25% hefur samkvæmt því sem mælt er fyrir um í gr. 6.2.3 í skilmálunum. Þar sem varanleg örorka M var metin 21% koma ákvæði gr. 6.2.3 um margfeldisáhrif örorkustiga umfram 25% ekki til skoðunar við ákvörðun bóta til hennar. Hámark vátryggingarfjárhæðar sem bætur reiknast sem hlutfall af er því sjálf grunnvátryggingarfjárhæðin sem á uppgjörssdegi nam 8.379.000 krónum samkvæmt útreikningi V. Ekkert liggur fyrir í gögnum málsins um að leiðrétting V á fjárhæðinni í samræmi við breytingar á vísitölu sé röng eða hún leiði til lægri bóta en M ber með réttu. Verður því fallist á útreikning V á fjárhæð örorkubótanna. M á því ekki rétt á frekari bótum fyrir varanlega örorku úr slysátryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum fyrir varanlega örorku úr frítímaslysátryggingu hjá V.

Reykjavík, 28. október 2014.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.